

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Előfizetési jelentés.

Közelgven a' jövő 1849 év, a' „Közlöny“ jövő félelvi folyamára új előfizetés nyitattik.

A' „Közlöny“ valamint külső idomára, úgy beltartalmára 's terjedelmére nézve továbbra is az marad, mi eddig volt. Főfeladata leend a' kormány hivatalos rendeleteit 's intézkedéseit gyorsan a' közönség elébe juttatni, 's bel- valamint külföldi hiteles tudósításokból olvasóit a' dolgok igaz állásáról értesíteni.

A' „Közlöny“ jövő félelben, hétfőt kivéve, minden nap meg fog jelenni. Ára helyben a' kiadóhivataltól hordva 6 pft; naponkinti házhozhozardással 6 ft 30 kr pp.; postán borítékozva hetenkint négyszer szétküldve 7 ft 12 kr pp.; naponkinti szétküldéssel 8 ft pp.

Évnyegyedes előfizetés nem fogadtatik el.

A' hirdetésekre nézve megmarad az eddigi intézkedés.

Előfizethetni Budán a' kiadóhivatalban (Vár, Fortunautcza, Jálies-ház 132 sz. a.), Pesten Emich Gusztáv könyvkereskedésében, és minden álladalmi postahivataloknál.

Kéretik a' t. cz. közönség, hogy a' hirdetések iránt egyenesen a' kiadó hivatalnál intézkedjék.

Ujabb hivatalos tudósítás.

Pest, dec. 17. A' körülmények fordulatot vesznek. Felső dunai hadseregünk előbbi állásán változás nem történik. Görgey tábornok főhadiszállása továbbá is Pozsony marad.

A' honv. bizott. elnöke rendeletéből.

Hivatalos tudósítás.

Bem tábornoktól a' felső erdélyi hadsereg fővezérétől a' honvédelmi bizottmányhoz illy jelentés érkezett:

„Szerencsésnek érzem magamat, hogy parancsnokságom első tiz napjai alatt néhány jó eredményről tudósithatom a' magas honvédelmi bizottmányt.

Első gondom volt az ellenséget Erdélybe visszavetni, őt körülvenni, és a' dandárokat mentül előbb rendezni, hogy azután a' körülmények szerint intézkedni tudjak.

Ma már jelenthetem a' magas honvédelmi bizottmánynak, hogy az Erdélybe vezető minden főutat csapatokkal és ágyúkkal erősen megrakattam, sőt már incursiókat is kezdünk tenni 's hogy az egész hegylánc bevágatások által csaknem áthatatlanná tétetett; és hogy e' hegyek mellett a' nemzetőrség olly vonalt képez, melly a' közlekedést hermetice elzárja.

Ez szükséges volt arra nézve, hogy rendezésünkben nyugodtan előhaladhassunk, és mentül előbb támadó állást vehessünk.

Mind ezek közt legfontosabb Nagybánya elfoglalása, hova ma reggel bevonultunk. A' lakosok örömmel és a' város kivilágításával fogadtak. — Nagybánya nyugoti Magyarországnak legfontosabb pontja, az ezüst és sóbányák, puskaporos malmok, vasöntő gyárak, ezek mind ujra kezeink közt vannak.

Most már biztosithatom a' honvédelmi bizottmányt, hogy azon eszközök mellett, mellyek már meg adtak, és még megadatni ígértettek, a' nélkül hogy uj segedelemre szükségem leendne, Erdélyt visszafoglalandom.

Kelt Nagybanán, dec. 13. 1848.“

Rendeletek.

I.

11122
2222

Utólagos jóváhagyás reményében kineveztetnek.

A' honvédsereghez:

Ezredessé:

Gaál Miklós, alezredes.

11,694
2794.

Ezredessé:

Csanády Pál, alezredes, 4-ik hadmegyei főparancsnok.

Őrnagygyá a' 14 huszár ezredhez:

Mészöly Farkas 14-ik husz. ezred százados.

11696
2796.

Alezredesekké:

Querlonde Ferdinánd 40-ik zászlóalj őrnagy, egyszersmind a' 2-ik hadmegye parancsnokává.

Szekulics István 35-ik z. aj. őrnagy.

Őrnagygyá a' táborokhoz:

Bikkesy Alajos táborokari százados.

11698.
2798.

Ezredessé:

Gróf Hadik Gusztáv alezredes.

Őrnagygyá a' 35-ik z.-alhoz:

Bangya János, 35-ik zászlóalj százados.

Mind ezen kinevezések rang- 's illetményre nézve folyó hó első napjától számítottatnak.

Kelt Budapesten, dec. 1. 1848.

Mészáros Lázár,
hadügyminister.

II.

A. 11541.

Glovács István volt nyugdíjazott őrnagy f. hó 1-ső napján rangjába visszahelyeztetik, és észéki tőrőrnagyá kineveztetik. Budapest, dec. 15-én 1848.

Mészáros Lázár,
hadügyminister.

III.

A' hadi főtanodához kineveztetnek.

Hadi fogalmazás előadására: Bajnok Antal, természet társulati titkár.

Magyar nyelvtan ismétlésére, és magyar irodalom előadására Machik József, Zágrában magyarnyelv és irodalom nyugdíjazott tanára.

Német nyelv tanítására Drechsler Ferencz.

Vívó mesterül Fridrich Ferencz.

Gymnasticai mesterül Clair Alejos.

Orgonász és ének mesterül Novák György.

Úszó mesterül Ábrahám Sándor.

Kövésdől, és könyvnyomda igazgatóul Eigner György.

Könyvnyomdai irnokul Gallász Károly.

Könyvnyomdai Bohn Lőrincz.

Könyvnyomdai munkásokul (Földesy Antal.

(Tandler József.

Minta rajzolóul Belloni András, honvéd tüzéri tizedes.

Minta asztalosokul (Csontosy György.

(Kikinger László.

Minta lakatosul Habel Ferencz.

Vezetőül és épület alfelügyelőül Steiner György.

Vezetőül és porkolábul Kovács János.

Vezetőül és élelmi altárnokul Balek Antal.

Vezető és ruhatárnokul Szabó István.

Vezető kapunállóul Jolavits György.

Vezető és szekrestyestül Motyoray József.

Főszakácsul Marhárd János.

Alszakácsul Janay János.

Trombitásokul: Vagner Ferencz, Hanisch Ferencz, Blaszek Antal, Koyer József.

Szoba-szolgácul: Horváth József, Csuhá József; Jánoska Károly, Harsányi József, Hartsich Sebestyén, Kovács Lajos, Katzián István, Gulyás Nagy István, Majdan Ferencz, Szilágyi József, Sütőegh Pál, Kuzmann Antal, Esty János, Szarka János, Krajtsék József, Pásztor Máttyás.

Kocsisokul: Zinner Máttyás, Kemény János, Forred József. Lámpatöltőül: Szabó István, ifjabb.

Házi szolgácul: Szabó Mihály, Jobban Gábor, Bodor György, Szalay Sándor.

Főmosónő és varróné: Volf Magdolna.

Szabóul: Beik János.

Ezen kinevezett egyének kötelesek magokat a' hadi főtanoda aligazgatójánál minél előbb jelenteni, hol tudtukra fog adati, melly napon kezdődik szolgálatjuk, és melly naptól fog rangjuk és illetményük számítani. A' többi folyamodók pedig, kik jelenben alkalmazást nem nyertek, benyújtott folyamodásaikat szinte a' hadi főtanodában az ottani számvívői irodában vissza kaphatják.

A' kinevezett egyének pedig arra figyelmeztetnek, hogy kinevezésük az első évre mint próbaévre csak ideiglenes, melyet teljes megelégedéssel betöltvén, hivatalukban állandóan megerősíteni fognak.

Budapest, dec. 15-én 1848. Mészáros Lázár,
hadügyminister.

IV.

216
R. P. K.

Az országos honvédelmi bizottmánytól.

Jelentés tétetvén a' honvédi bizottmányok az iránt, hogy több helyeken néhány csalárd nyereszkesdők azzal ámiták a' népet, mintha a' marmarosi sóbányákat az ellenség elfoglalta volna, 's azért ők a' só árát felrugtatván, fontját 16—18 krockal fizettették.

Ezennel értesítettik az ország, miként a' marmarosi sóbányához semmi ellenség sem férhetett, 's azok a' magyar kincstári kezelés alatt biztosítvák.

De egyszersmind utasítottik is az országnak minden hatósága és tisztviselője; hogy a' só árát a' törvény ellenére, 's csalárdul fölemelni merészkesdők szigorúan megfenyíttessenek, — 's az eddig ne talán megcsalt egyes só vevőknek kárpótlás eszközöltessék.

Jövőre pedig szigorúan vigyázzanak; hogy a' só árára nézve semmiféle visszaélés ne történhessék.

Budapesten, decemb. 16-án 1848.

2—3

Az orsz. honv. bizottmány tagja
Madarász László.

V.

Csapó Sándor százados és Schwarz Károly hadnagy mind kettő a' 60 gyalog seregre, hosszabb idő óta állomásaikat szabadsággal elhagyták, 's az óta magukat az illető parancsnokságnál még nem jelentették: minél fogva ministerialis rendelet nyomán ezennel a' nyilvánosság útján felszólítottatnak, hogy helyüket 8 nap alatt okvetlenül elfoglalják, — különben állomásaik üresnek tekintetvén, mások által fognak betöltetni.

Pozsony, december 12-én 1848.

Görgei tábornok ur meghagyásából

Birsy,

százados és karszegéd.

230

(3—3)

6533: 2709 O.

A' nemzeti muzeum a' kormánytárgyak felosztása alkalmával a' ministeri tanács határozata szerint a' közoktatási tárcahoz soroztatott; ügyei mind a' mellett, mint az előtt, ugy azóta is a' nádor kir. helytartó által kezeltettek.

Miután azonban a' nádor kir. helytartó lemondott, de különben is a' ministeri kormány természetbe azt kívánja, hogy tárgyai közvetlenül kezében legyenek: a' közoktatási ministerium azonnal gondoskodott, hogy a' muzeum iratai a' nádori irodából saját irodájába átszállíttassanak, és magát az intézetet, s annak hivatalnokait, és szolgálait saját közvetlen hatósága alá helyezte.

Ennek következtében, miután a' muzeum pénzügyeit az országos pénztári hivatal kezeli, a' pénzügyi ministeriummal váltott hivatalos üzenet után, saját közvetlen hatóságát a' közoktatási ministerium, a' nemzeti muzeum pénzügyeit érdeklőleg, arra is kiterjesztette, a' muzeumi pénztárt megvizsgálta és ama hivatalt arra kötelezte, hogy folyó évi november 15-kétől kezdve egyedül rendeletére fizessen.

E' pénztár november 15-iki állapota, t. i. azon állapot, melyben a' közoktatási ministerium a' pénztár felletti rendelkezést átvette, a' nyilvánosságának ezennel átadatik.

A' muzeumi pénztár állapota 1848-ik évben:

Folyó száma	Bevétel.	Járandóság 1848. évi jan. 1-től dec. 31-ikig		Valóságos bevétel november 15-ig		Hátralévoség december utoljái	
		ft	kr	ft	kr	ft	kr
1	A' mult 1848-ki pénztári maradvány	2033	19%	2033	19%	—	—
2	A' muzeum 157,863 frt 46% kr tőkepénzeinek a' mult évi számadás szerint hátralévő kamataiból	15671	41%	2469	57%	13201	44%
3	Ugyanazok jelenévi kamataiból	9470	7%	1735	20%	7734	47%
4	Az egyetemi pénztár által a' Széchenyi orsz. könyvtárnok s könyvtári szolgálta részére fizetendő	640	—	480	—	160	—
5	Marczibányi Istvánféle alapítványból	200	—	—	—	200	—
6	A' nemzeti muzeumra tett orsz. ajánlatnak némely törvényhatóságoknál hátralévosége	7903	34	393	31%	7510	2%
7	Az összeített felkelési pénztár egy évi fenmaradó jövedelme törvényenél fogva ide fordítandó	15367	4%	4000	—	11367	4%
8	Rendkívüliekből	20	—	10	—	10	—
	Összesen	51305	47%	11122	9%	40183	38%
	Kiadás.						
1	A' muzeum költségeire, nádori felhatalmazásnál fogva kölcsön felvett tőkepénzek eddig 181,800 frt — kamataira mult évi hátralévoség s ez évre fizetendő	11629	45	5923	15	5706	30
2	Felmondott tőkepénzek visszafizetésére	15600	—	13000	—	2600	—
3	A' nemz. muzeum személyzetének fizetése, nyugdíszok, az orsz. pénztári személyzetnek, ezen pénztárt, 1/12 részben illető fizetése és közkezelési költségek	9305	27	7626	23	1679	4
4	Széchenyi orsz. könyvtár részére könyvek beszerzésére	300	—	200	—	100	—
5	Ritkaságok vásárlására	1559	41	1559	41	—	—
6	Tűzifa, világítás és tisztogatás	1586	—	1434	—	152	—
7	Apróbb szűkségekre f. évi sept. végeig	369	54	369	54	—	—
8	Külföldi építési munkákra	16440	42	12635	57	3804	45
9	A' m. tudós társaságok a' Vitézféle alapítvány kamataiból	40	—	—	—	40	—
10	Törvénykezési költségekre	50	19%	50	19%	—	—
11	Rendkívüli költségek	200	—	—	—	200	—
	Összesen	57081	48%	42799	29%	14282	19

Jegyzet: November 15-ig a' kiadás a' bevételt meghaladja, mint ezen adatok összehasonlítása mutatja, 31,677 p. frt 20% krral, ezen túlkadás azonban, a' muzeumi pénztár által akép hordoztatott el, hogy magánosoktól ez évben felvett kölcsön 11,000 p. frt és az összeített felkelési pénztár tőkepénzeiből nádori felhatalmazásra elfogyasztott 20,677 p. frt 20% krt.

Budapest, december 15-kén 1848.

Szász Károly,
vallás s közoktatási ministeriumi álladalmi titkár.

Adakozások.

Raisz Erzsébet Tótfalurai Szepesmegyében a' honv. számára 6 darab lepedőt, 24 darab három rőfös pólyát és 7 font tépést. Steinhauz Lajos Lőcséről 5 darab inget és ugyanannyi gatyát. M. Szent-Ivány Anselm neje, sz. Jezernitzky Katalin Patvarczul 12 pár fehér ruhát és 3 font 6 lat tépést. Szemere Lipolda 36 pár fehér ruhát. Hájós Péter, fia Gusztáv részére félévi élemezésére 48 ft, 48 kr. p.p. Csetke Mihályné 41 darab új inget és 34 új gatyát. Nagy Ignácné szül. Halmi Karolina 4 pár új igen szép fehér ruhát, 6 pár új téli harisnyát, különböző ruhát és 1 köteg tépetet. Konthy Janka és Gusztáv Ipolyásgról egy köteg tépést, 1 pár új fehér ruhát, 3 darab avit gatyát, 6 darab rongyot pólyának és 3 darab facsilit. Kálmándy Fáni és testvérei Agnes, Lóri, Máli és felső Nyék lelkész leányai a' hazaérkezett vitéz huszárok számára 8 pár új fehér ruhát, 5 font tépést és pólyát, egy szalmazsákot és két lepedőt. Kálmándy Pap József Felső Nyeki bugzó reformatus lelkész, részint templomi és népgyűlési beszédek, részint falragaszok következtében hivatott több rendű adományokat gyűjtött u. m. 50 font tépést, 24 darab avit gatyát és vászon foltokat pólyának, 22 pár már használt fehér ruhát. Bodóné asszonyasság Szolnokról 12 pár fehér ruhát. Több nem nevezettek a' Kossuth hírlap szerkesztőségénél letett 3 ládában következő tárgyakat u. m. az 1-ladában: 11 új szalmazsákot, 9 inget, 10 gatyát, 5 lepedőt 2 vég vászont, 1 csomó tekercs és tépetet; a' második ládában: 50 darab új inget, 50 darab új gatyát és 1 csomó tépetet; a' harmadik ládában: 12 darab új inget, 12 darab új gatyát; 3 darab viselt inget és 1 csomó tépetet. Helmezy József kun-madarasi reform lelkész, bugzó fardozása következtében a' kun-madarasi lelkes nők 86 inget, 114 lábravalót, 18 használt inget, 18 viselt lábravalót, 35 párnát, 42 lepedőt, 2 derékalyt, 1 paplant, 4 törülközőt, 2 facsilit, 2 katonai nyári öltönyt, 7 font tépést és egy nyaláb sebkötőt a' haza oltárára letettek. Budapest és vidékének több lelkes női: Schmitt János pestmegyei főorvos ur bugzó közbenjárása folytán orvosi műszerek vásárlására 33 pft és 24 kr. ajándékul a' haza oltárára letettek, mely összegből a' nevezett főorvos 8 pft-on egy sebészeti tárcsát vett, 2 ft 24 krt ajándékok elpogyszólására fordított, a' még hátra levő 23 pftokat pedig a' hadi főorvosvédelemnél letett; továbbá ugyan a' font nevezett főorvos ur szives fardozása következtében még következő ajándékok gyűltek be: Nagy Gedeonné szül. Plathy Constantiától 25 pár fehér ruhá. Merősi Constantia kisasszonytól tépés. Bóldvéri

Páltól, 2 pár fehér ruhá; egy somogyemei családtól Bellesák kisasszonyoktól, özvegy Hangyás Gedeonné szül. Madarassy Karolina, Konkoly Imrené, Konkoly Teresi és Pepi kisasszony és Gál Jánosné től tépés és pólya. Ocsa heység részéről Szabó Lajos lelkész közbenjárása folytán 52 darab ing s 41 darab gatyá. Mészáros Szabadhegyi Polyxena asszonytól 50 rőf vászon, 4 ing és egy csomó tépés.

Vegyék a' bugzó gyűjtők és szives ajándékozók a' haza nevében hálás köszönetemet.

Budapest, dec. 14 én 1848.

Nádossy Sándor,
ezredes.

Az országos rendőri hivatalról.

A' honv. számára adakoztak: Till Mária assz. 4 ing 4 lábravó, Pierg helység hölgyei 47 ing, 47 lábravaló, Kallós ur 1 lábravaló; Tartsalovits Antal 18 i, 18 lábravaló; Baumgartner Izrael 3 ing; Thl Alois 2 i, 2 lábravaló. Angol lovász mesterné Fótrol 4 i, 4 lábravaló; Latinovits Illés, és neje 12 i, 12 lábrav. 4 lepedő; Solt mezővárosközsége 125 i, 125 lábravaló, 2 font tépet, 2 lepedőnek való vászon, 25 pár kapczu, 15 lepedő, 11 darab tépetnek való rongy; Cserép uradalmi tisztók és Mogyorosinó assz. 8 i, 8 lábravaló 1/2 font tépet, 3 pár kapcza, 5 sérvkötő, 2 lepedő; Kammermaieré assz. 1/2 font tépet, 3 sérvkötő, 1 lepedő; Nagy Károly ur Bitskéről 70 font cin. Kun-Szent-Miklós község hölgyei 180 i, 189 lábravaló; Veidinger és Gratzné assz. Budáról 3 i, 3 lábravaló. Gaizler Terész kis assz. 1 1/2 font tépet 2 pár kapcza; Martius 15 ike szerkesztőség 4 szuronyos fegyver; Soós Imre nemzetőr 1 szuronyos puská; Tr. Károlyi István ur 1 puská; Karászó testvérek 2 derekaly, 2 papán, 2 lepedő, 2 vántos czihaival; Szill-Csernus Vitalin assz. 15 font tépet, Balogh Johanna assz. 8 i, 8 lábravaló, 6 pár kapcza, 4 sérvkötő, 1 lepedő; Jeney József 1 szuronyos puská; Kozma Alexandiana kisassz. 6 i, 6 lábravaló; Schulhof Sirlotta 1 font tépet; Fehérvári Karolina assz. Váczról 6 i, 6 lábravaló; Gozdu Döme 1 puská tötéstartó, szuronytartó; Hajnik Pálné assz. 3 font tépet, 2 selyem takaró, 24 sérvkötő, 6 lepedő; Szentessiné assz. Gyöngyösről 3 font tépet, 53 sérvkötő; Dr. Bannák Lászlóné assz. 3 i, 3 lábravaló; Rauch festőné 3 i, 3 lábravaló; Pálffy János 1 szuronyos puská; Sallay Pál sárbogárdi ref. oktató felhívására a' helybeliek 29 i, 30 lábravaló.

Kelt Pesten, dec. 16. 1849.

Choleraügy.

Pesten a' kórházban f. december 9-től 16-ig 14 cholera beteg volt még orvosás alatt, kik közül 3 meggyógyult, 5 meghalt, 6 pedig még apólas alatt maradt; miszerint e' járvány már annyira szelődött, hogy csupán csak az igen elnyomorodott, és üdült nyavalyák által megrogált testalkotásu egyéneknek foghat ki, kellő vigyázat mellett pedig biztosan kikerülhető.

Gholerával foglalkozó bizottmány 1848-ki decemb. 16-kán tartott ülésébül.

Kiadta: Parlagi Endre,
bizottmányi jegyző.

Belföld.

Pest. Több napja hogy a' varasdi főposta-igazgatóság érintkezésbe tevéen magát a' magyar kormányval, attól intézkedéseket kéréteni, és figyeljünk, leveleit „magyar köriratu magyar czimerrel ellátott pecsét alatt küldi; a' körirat K. F. posta igazgatóság, s ezt a' varasdi főpostaigazgatóság akkor teszi, midőn több magyarposta állomások még mindig német köriratu Schwarzgelb pecsétet használnak, ezt minden commentár nélkül közleni el nem mulasztathatók.

Pest városi közgyűlés dec. 14. Beszéd sok, tárgy kevés, eredmény még kevesebb. Nem is kívánjuk e' szerint a' mai közgyűlésben előfordultakat hosszadalmasan érinteni, mivel ez esetben kénytelenek lennénk azt a' sok irgalmatlan beszédet is reassumálni, pedig attól mentesen az ég, egyszer is poenitentia volt halani. — Szó a' mi szó, ha Pestvárosi közgyűlési elnepszerültüléne, nem lenne csoda, mert ezekben annyi unalmas, farszató és só-talan beszédet kell végig kinlődni, hogy az ember méltán bosszankodhatik. Van itt néhány insignis egyéniség, kik mindenhez szólnak, mintha ex professo mindenhez értenének, legyen az városi autonomia, darabdíj, heli vásárt classificálási kérdés, orvosi szak, quar-télymesterség, az nekik mindegy, mindenikhez tudós ziffer-blattal szólnak, szövegiok kell elmaradhatlanul. Még most megkíméljük önök a' nyilvánosságának átadni, de ajánljuk hogy jövőre óvatosabbak s hallgatagabbak legyenek. Semmi kétségem, hogy ezen urak rá fognak magukra ismerni olvasván sorainkat, de ha ezt nem tenni szerények lennének, csak arra figyelmeztetjük őket, miszerint tapasztalhatják, hogy már föllásukkal zug a' közönség, azaz irtózik, tapasztalhatják milyen képeket vágnak szomszédjaik, és ez a' nem emeltanylás jele, és így ebből rá ismerhetnek magukra, ebből következtethetik mennyire szeretnék sokan ha — nem látnák. Most nincs ideje a' sok tereferének, most tenni, nem pedig szavalati kísérleteket kell tenni; valóban sajnálnunk lehet főpolgármesterünket, ki majdnem tüdejét lármazza ki, hogy ezen órák ne vigyék a' discussiót idegen térre, hogy ezen urak ne igyekezzenek annyira kiténtetni (?) magukat; mind hasztalan; azonban reméljük ezen nyilvános megrovásunk demostenesi (?) manijukat lehitetni.

Mai közgyűlésünkben is alig végeztek valamit a' sok beszéd miatt, például meddig csúrték csavarták azon kérdést, mely szerint a' kereskedelmi egyesület, közgyűléséből a' városi bizost kiküszöbölni kívánja; mennyire ragaszkodtok némelyek a' társaság szabadalmához, mi most már csak utópiai gondolat lehet stb. mig utóljára is azt határozták, hogy a' régi gyakorlat marad. Hja de ezt nem lehet cadálni, mikor még azt is érdemül tudta valaki egy instansnak tulajdonítani, hogy nemzetőri tiszt. Ismerlek Jarolim, mondaná Knigge; tudom kik a' te választóid! Tehát urak igyekeztek bennünket oda segíteni, hogy legközelebbi tudósításunkat a' mostanai ellenkezőleg így kezdhesük meg: beszéd kevés, tárgy több, eredmény még több!

Verbász, dec. 13-kán. A' szivaczi rablás tárgyában foly a' vizsgálat, befogatás, kutatás; már 27 gyanus egyén fogva van; lesz hihetőleg akasztás, mert e' gáznepet, biába, más módon nem lehet jó útra téríteni; van közte, de főleg a' közép közt jó becsületes ember sok, de főjellemé még is ez emberfajnak olyan, melytől minden jölelők, s polgárisodásban valamennyire részessült ember utálattal fordul el; például: ha tűz van, ég a' ház, a' rácz mosolyog, oda megy pipát gyujtani, de soha nem ölt; rablás, s egyéb istentelenségekben találja gyönyörét; ezeket a' pópák ugyan megnevelték; az idvezítő tanait bezeg átkozottul önték beléjük.

A' Szivacson agyonvert egyik szerviánt épen el akarák már temetni, midőn a' kisbíró annak inge alatt egy csinos pisztolyt talált; s ime e' pisztoly Horváth Lászlóé, a' ki azt aug. 2-án történt csata alkalmával elvesztette; tehát e' gaz szervián volt egyike azoknak, kik Zichy Ferenczet kivégezék; a' Nemesis Szivacson érte el őket. A' szivaczi ráczok házaí egyenkint ki vannak kutatva, a' talált fegyverek újjolag elszedve; a' falu, mely Sz.-Tamással cimborál honvédekkel, és nemzetőrökkel megrakatott. — A' ráczoknak gonoszul lehet dolgo-guk, ha tovább is a' rablókhoz szólnak, mert néptünk dühét, mely ellenök kitörni kész, nem is fogjuk akadályozhatni.

Mult éjjel egy szivaczi rácz előőreink között hason mászva fogatott el; t. i. Verbász felett éjszakra Feketehegy, és Verbász közt a' térség nagysága miatt mindenhol előőrség nincs, ezen nyilvánon járnak éjjelenkint ki s' be a' sz.-tamásiak Kulára, Szivaczra. — Nem lehetne e' térségen is egy őrszemet felállítani? hogy a' furlangos rablók Verbászt ki ne kerülhesék.

Tegnap délben sürgöny jött, s t. orsz. bizostunk Beöthy Ödön ur azonnal kocsira ült, s Pétervárra ment. — A' Don Miguelek, vagy hogy is hívják — tisztei bizonyosan schwarzgelbeskednek, pedig nem tanácsos a' debreczenvidéki magyarokkal kétékedni: bizonyosan pórul járnak. Mi történt egyéb Péterváradon kérdezzék önök oda fent másoktól; a' fekete-sárgák közdöknek, s egy olyan is megszökött, a' kit jobban szeretünk volna: ha soha Péterváradra nem megy. Blagoevics maga dicső ember. — Egyébiránt ott van Beöthy, a' minap remekelt ott, hisszük, most is tudja teendőit.

A' mult bizottmányi ülésen egy végzés hozatott; t. i. ha a' Közönségben valamely rendelet hirdettetik, a' szolgabírák, s községek e'

lőljárdi ne
teljesítésé
lentsék a'
köz majd
jelentetik
zonyosan
Hog
tudják: m
tartották
magyaraz
vesen sze
a' jeles Cs
Mi
zognak; m
V e
máson, h
desnek irj
Ors
Ödön, min
Márton kos
sen működ
Oda
percz ford
az égnék
legdrágább
bályok mi
maguk látj
ez nem el
folyton kü
és szivváro
A' megyék
gyan meg
is megtesz
denhol kiá
fogott az u
s egyném
e' majd az
Épe
Talán a' J
Gtú már so
K o
tűdvs ren
keményen
ráig az ala
ben, még
csak a' fa
szolgáljon
A' e
tuket kívá
társulatna
nyugtákbá
a' midőn a'
számoláso
sentyársai
K o
főkamragy
Lajos kor
csén várm
majd fél r
nyi ellens
város két
éére leend
ság, hogy
önkintes t
vayon bi
Holnap reg
röl, megt
volna. Eze
csak legye
ellenségné
V a
te teremé
teendő ad
czéla. A'
rében. D
rója magá
a' váci n
ticája, a'
A'
lelkes és
minden je
jutalmuk
szokta kis
Am
suntyorog
nem visel
got a' lám
vü lámpát
jon. Mit? E
mosolylya
tak még m
keblüségé
Ura
szüksége,
gondolatt
kellésék
F e
napjain t
gyai. Ált
teak néha

lőjárói ne várják, hogy biztományi végzéssel is nógattassanak annak teljesítésére, hanem azonnal hajtsák végre, s csak az eredményt jelentésük a megye főnökének, vagy a biztományának: — Tehát többi közt majd meglátjuk, hány mázsa czin szedett össze e héten? mint jelentetik, és hozatik be az alispánhoz? Szolgabírák, és jegyzők bizonyosan mozgatnak azóta minden követ.

Hogyan van az, urak: hogy némely helységekben maig sem tudják: miért adták át a lovak kiállítására iránti felszólítást? tehát nem tartották önkéntesnek annak tartalmát a népek bővebben megmagyarázni? — Borzasztó! — Mind a mellett a derék községek szívesen szedik a lovakat a „ministeriumnak“ — mint ők mondják; — a jeles Cserevka hatot ad; s így egy két százra számolhatunk.

Mi itt csendesen vagyunk különben, Cserevicsen a ráczok mozognak; már megint terhére van egy két száznak elete.

Verbász, dec. 14-én. Azt halljuk, Biga már nincs Sz. Ta másón, hanem helyette Davidovacz nevű a főparancsnok, a ki ezredesnek írja magát.

Országos biztositunkat ma várjuk délre Péterváradról. — Beöthy Ödön, mint értesülve vagyunk elhagy bennünket, s helyette Haczell Márton kormánybiztos fog ide jöni, ki Ujvidéken eddigelé oly érdekesen működött.

Oda fen minden csendes. Mi attól tartunk, hogy nem minden perc fordítottatik e nemzet megmentésének előkészületeire. — Hála az égnek, hogy készülésre időt engedett, de jaj nekünk, ha ezen legdrágább időt nem használjuk! — Busulhatunk majd a fél rendszabályok miatt, de késő lesz! Ne bízzunk abban, hogy a hatóságok maguk látják a veszélyt, maguk fognak készülni ennek elhárítására, ez nem elég; azt tapasztaljuk, hogy legcselezsérubb, ha a kormány folyton küldi menyődős rendeleteit, ezek végrehajtását ismételve, és szivrázó hangon sürgeti, a magyart csak így lehet kormányozni. — A megyék a kormányra néznek, ez után tesznek mindent, bezzeg ugyan megjárjuk, ha a kormány megint arra vár, hisz a megyék úgy is megtesznek mindent. — Miért nincs még mindannyi ujoncz mindenből kiállítva? — Az első lelkesedéssel minden község ugyan hozzá fogott az ujonczok kiállításához, már ide s tova végítjük ez évnek, s egynémely község azon eszmével foglalkozik, valjon nem lehetne e majd az ujonczállítási teher alól kibújni?

Epen most halljuk, hogy Becse felől erős ágyúzás hallható. — Talán a Jovics szállásán levő őrszínket támadák meg a hiresek? — Ott már sok ördög czimbora hagyta eddig foga fehérét.

Komárom, decemb. 12-én. Tegnap kormánybiztos úr azon tövös rendeletet bocsátá ki, hogy a hamis hírek kóhólói és terjesztői keményen fognak büntetenni; e rendelet felette szükséges, mivel ekkoráig az alaptalan hírek özöne támadt és keringett a város és megyében; még inkább szükséges azonban, hogy e rendelet ne maradjon csak a falragaszokon, hanem egész mértékben foganatosíttassék. és szolgáljon a nagykorúságra érlelés eszközeül.

A sept. 17-én történt tűzvész által károsultak szives köszönetüket kívánják nyilvánítani a triesti „Azienda assicuratrice“ biztosító társulatnak; minthogy azon intézetnél biztosított kárukat a biztosítéki nyugtakban feljegyzett summák teljes kifizetésével megtéríteni sietett, a midőn a többi hasonló egyletek, még csak a becsütételek sőt leszámolások elintézésével vesződnék: hogy rokonszenvesítésére versenyfársainál jobb eszközt választott, mutogatni felesleges.

Köröczbányáról. Dec. 12-ik napján este a selmeci főkamragrófi Zsolnáról jövő hivatalos levelező által küldött Beniczky Lajos kormányi biztos úr nyílt levele által értesítettünk, miként Trencsén vármegyében Zsolna táján honvédek s nemzetőreink tegnap majd fél napig tartott erős tüzelés után, Hurban féle mintegy 1300 főnyi ellenséges csapat által Turócza visszanyomattak; egy úttal ezen város két ágyújának a Turócza vezető Szreznói szoros védelmező vére leendő indítása elrendeltetvén, oda figyelmeztetett a városi hatóság, hogy mindenre kész legyen. Mire a kívánt ágyú haladéktalanul onkintes tüzerekkel együtt útnak indított és az itt találtató álladalmi vagyon biztosítása iránt a megkívántató intézkedések megtétettek. Holnap reggel közgyűlés fog tartatni, mely a város további védelméről, megtámadása esetében, intézkendik. Csak rendes katonaság volna. Ezen város minden esetre hazafiai kötelességét teljesítendő, csak legyen ereje, hogy a mint jelentetik, a napról napra erősülő ellenségnek sikeresen ellentállhasson.

Vác, dec. 9. A női egylet ma tartotta ülését a város épülete terében. — Az ülés főtárgya, a honvédi ujonczok felszerelésére teendő adakozás volt. Az egylet egyhangulag 200 pgő főt ajánlott e célra. A gyűlés alatt több magánajánlatok is tétettek az egylet körében. De a váci nőknek ezen a hon iránti nemes lelkesülését ne rója magának érdemül azon ifjú, ki a Kossuth hírlap 129-ik számában a váci nőket nem a legilletelmesebben érinté, mert e részbeni criticája, a már jóval előbb tett intézkedések által megelőzve volt.

A váci nők, az alakulás első stadiumában kétségtelenül oly lelkes és mélytánálást érdemlő polgári nőerényt fejtettek ki, melyért minden jobb gondolkozású ember háliját lekötözték. Legyen azért jutalmuk azon öntudat, mely az erény, és szép tettek emlékezetét szokta kísélni.

Ámde egy némely urak, kik a terem egyik végső szegletében suntorogtak, illy méltányos megismeréssel a nők lelkesülése iránt nem viseltettek. Ők hajlandóbbak lettek volna, a megajánlott összeget a lámpák pénzarába kaparítani. Köztök egy leghatározatlanabb elvű lámpatag, csak egy bököste az előtte álló tagtársát, hogy szoljon. Mit? lehet képzelné. — Azután meg száj ferditésekkel és gunyos mosolyal ironizálgatók, nem találva helyét bosszankodásában. — Voltak még más jelenetek és magán beszélgetések is, önérdeket és szükkeblülést tanúsítottak.

Uraim! most midőn a hazának minyjünk egyesített erejére van szüksége, ne szorjuk az egyenlenség magvát, s hagyjunk fel azon gondolattal, hogy minden legszentebb ügyet egyes érdekek érdekében kellesk alárendelni.

Fejérmegyből, dec. 12-én. December elsőjén s következő napjain tartott biztományi ülésünknek nem igen voltak érdekes tárgyai. Általában politikai láthatárunk nagyon hallgatag, és csendes, csak néha néha savarja meg nyugalmas csendét egy egy a múlt idők

hináraiból felbukkanó szóhoz szokott bizodalmas táblabíró, előadván az ő alázatos véleményét mindnyájunk közös elalattására. Tisztevelőnknek egész gyűlés alatt alig hallottuk más szavát „ismételtetni kérem“ és mi ismételtük őket. Lesz e haszna? azt a jó isten, és ők tudják! Kötelességük volt tehát, hogy a károsodott komáromi, debelliaísi, pákozdi, és táci lakosok számára segélyt gyűjtsenek, és mutassák be; kötelességüké tététt hogy szállítsák fel a honvédek számára fehérre adakozásra megyénk leányait. És lett az eredmény nagy semmi, alig egy kettő mutatott be valamit. Detrik Zsigmond 60 pár fehér ruhát Kis Kesziről, Mészöly Vincze 50 párt Csözről. Kóvessék tisztviselőink e példát, és a megye nagyobb községei e két parányi lelkes község példáját. Csöz Komárom számára adott 7 pft. Ivánca pákozdiak, és táciak számára 18 pft, 5 véka búzát, árpát, s kukoriczát, ezen célra Tárnok 14 ft 39 krt, Kuldó 7 ft 30 kr vt. Podhorszky bemutatott 15 ft 30 kr p. Mészöly 17 ft 30 kr váltót. Debelliaísi számára Podhorszky Károly 17 ft 26 kr p. Mészöly 35 ft v. Detrik Pákozdi és Debelliaísi számára 160 ft 57 kr váltót. A honvédelem használatára küldtünk 207 gyalog, és 375 huszár kardot, és megyei rabjaink által készített jó télli 913 pár gyapjú kesztyűt. A „Közönyre“ 16 példányban előfittetünk. Lux Ferenc és Huszár Bálint nyugalmazott tisztiek az alkotmányra felesküdték. Alispánaink a megyében tett körutjakról jelentést tevén, előadták, hogy a nemzetőrség több helyen rossz lábon áll. Jah! biz az ugy is fog állani, míg nem lesz a ki jó lábra állítsa. Még az magában nem elég hogy a nemzetőröknek őrnagy nevezetük ki. Ennél fogva jelen volt őrnagy urak kötelességévé tététt, hogy a nemzetőrök századokra ossza, és alkalmas tanítókról gondoskodják. Saginatur equus, cum itur ad bellum.

É s most hadd öntsem ki epémet, mert rég fog bennem. Augustus hóban mintegy 400, olvasd négyszáz! önkintest mintegy 20,000 pengő forint költséggel felszereltünk. Önkinteseinkből sok urficska el sem ment, hanem ez idő alatt honn hűselt, még hivatalát is helyettesek töltötték be; sok többet tartózkodott honn, mint a táborban, volt ki az első lövet puskapor szagától rheumát kapott, most is szenved a közlegények százanként szökdöstek haza. En istenem! én istenem! miért hagyál el ennyire bennünket. Most pedig siránkozva instálnak a megyének hogy váltsa ki őket ujonczokkal, mert a lajthai táborban nincs pamlag, és kálha, aztán a bálók ideje is bekövetkezik. Alig egy kettő töltötte be azon helyet, melyre felajánlotta magát, kiket annak idejében megnevezendek.

Minthogy némely megyék tuczszámra neveztek ki a honvéd tiszteket, megyénk is csupa szerénységéből három ifjat ajánlott: Szöke Istvánt, Szöke Ferenczet és Gál Lajost 6-dik zászlóalj önkinteseiket, kik a hon legelső véseiben ajánlották fel magokat, s kik közül Szöke István hivatalosan is megdicsértetett. Valóban az igazság, és méltánosság kívánja, hogy inkább azok lépt essenek elő, kik közlegényekül csapván fel, nyár óta puskázák a ráczokat, mint azok, kik a szolgabírói frakkot elvetve egyszerre hadnagyi atilla után ásitoznak. Tessék annak a borjút is czipelni, ki tisztikardot akar csörgetni. Ugy hiszem a nepotismus kora valaha lejárad.

Városunkban a püspökség mellett kutat ásván, egy márvány koporsót találtak. A csontváz fején ezüst korona, és újján arany gyűrű volt. Tovább ásván egy másikat fedeztek fel, fején korona, újján gyűrű, kezében almakereszettel, királyi bot, és lábain sarkantyú. Erdi bonczolja a régiségeket, nem tudom mit főz ki.

Ujonczaink a napokban egészen ki lesznek állítva, csak kardot kezükbe, hogy Fejérmegyét minél előbb dicsőségben tüntethessék fel. Széksefejevár, dec. 13. (Nevezetes régiségek.) Tisztelt szerkesztő úr! Hete mulik már, hogy városunkban, árpádi, s vegyes-korszaki fejedelmek ez őt temetkező helyén, nagy érdekű régiségek ásatnak fel; s róluk hírlapjaink mindmaig hallgatnak. Olvasói s a tudomány érdekében vegye ön tőlünk, mint szemtanuktól, az ásatás eddigi eredményének száraz-röviden adott vázlatát. — Az úgy nevezett püspök-kútja körül — ugyanott tehát, hol ezelőtt mintegy évtizeddel szinte érdekes tartalma márvány-avatal vétetett fel, s hol egykor a sz. István által emelt európai hírv fényes basilica állott — f. hó 6-án, a kútigazítás közben mélyebbre vajt földből ismét két sarcophag kezdet előtűnni. Megörültünk az elfutott híreket; de annál sajnósbban látók, mikép azoknak egyike rögtön felbontott, mielőtt szakértőbbek szemtanúi lehettek, s a némelyeknek figyelembe sem öllő, a tudományra még is nem ritkán fontossággal bíró környületeket is vizsgálóra veheték vala. Tartalma volt: egy ezüst abroncsszerű pártá, négy, körbe helyezett byzanti keresztel; antik rubin-gyűrű, s némi arany-szövet-hamvadékok; mik szintugy, mint a kisebbszerű gyűrű, az orvosok által megvizsgált vázalkat, végül kard, sarkantyú, gombok s e félek hiánya némileg gyanítatlak ugyan, miszerint a hamvadó nő-alak lehetett; de hogy lehessen ott biztosabb eredményhez jutni, hol a megbolygatott tetemetek a profanus kezek már kosárra szedték. Mi bizony csak megint arra adtunk példát, mint nem kell az illy tudományos kincsek körül jövőre eljárni! — Sietett is derék polgármesterünk helyre hozni, mit mások elavatatlankodtak. Rögtön tudósítva lőnek az illetők; s 12-én már kormánybiztosul kiküldött jeles archaeologusunk, Erdy úr jelenlétében nyitathaték föl az előbbivel szemben szomszédos, s több vörös márványlapokból összeállított sarcophag. Tartalma, a főnemlítetté egészen hasonló alakú korona, mely csillog, kormánybot és alma s ezen byzanti mivű feszület, sarkantyúk, (mind ezüstből) izmos ujjakra mutató köves aranygyűrű, rövid egyenes kard, s végül maga az eléggé ép, öles hosszáságu csontváz.

Láttuk e nagy érdekű tudományos kincset, s égő szomjával sohajtánk fel, vajha csak egy betű is szólna mellettük! Mi azonban a környületeknek csak futólagos összevetése után is szeretjük remélni, miszerint tudósaink mind a mi? mind a ki? megvitásában szerencsés sükert érendek. Tartózkodunk tehát a becses maradványok följött egy előre véleményét mondani; annyit azonban, még sem tagadtunk meg magunktól, hogy némi tájékozásul egyetmást — mint futólagosan lehet — részünkről is mondjunk, annyival inkább, minthogy már némelyek majd nagy Lajos, majd — ők tudják — kinek fölvételéről kezdik a szót terjeszteni.

Itt kétségkívül csak a hely, díszjelek és csontváz tudományos megvizsgálása a pontos összevetése vezethet tisztára, M

az első illeti, nincs kétség, miként a fölemelt tetemek épen azon térbe estek. Hol egykor az említett főtemplom elterült. Meggyőződésünk erről részint a régi Fejérvár különböző korú rajzaiból, részint szemtanúk irományai s bizonyításából, miszerint 1800-ban, a püspöklak építése alkalmával megbontott téren a basilica alapfalai két oldalt láthatók valának, úgy, hogy a püspökudvar kerítésén mind belüli, mind kívül 25, összesen 50 lépés lenne az oldal-alapfalak között számitandó E főtemplom 1031—1543 ig szolgált temetkező helyül, úgy, hogy ez időközben egyedül koronásaink s ezek család-sarjainak nyujta nyugodt helyet; csak kivételes kitüntetést engedtetvén meg, hogy oda nem királyi vér is temetkezék. Külföldön hozott esetet hoznak fel történetlapjaink, miszerint Bozgony István, Bozlay László, és Zápolya János részesültek e megis teltetésben; utóbbit azonban Achmet, első fejérvári pasa — mint a kit királyul ő sem ismert el — a sz. Mihály külvárosi templomába tététt át. Ha tehát korona, kormány alma és bot a királyi méltóság jelei, úgy e téren, illy díszjelekkel talált maradványt, okkal tarthatni árpádi, vagy vegyes korszaki egyik uralkodónk porló tetemének. Sőt a tegnap és ma fölvetett, de minden műemlékek nélkül talált, 3-ik s 4-ik számú maradványokról is ki fogja határozottan mondhatni, ha valjon nem szinte fejedelmi sarjadékok valának-e; miután a fényes főtemplom majd Miksa császár svéd-serege által (1506), majd valamivel később a kurucok, kivált pedig Quaribeeg, a fukar kereskedő által Szulejman nevében csaknem minden értékes kincsből annyira kizsákmányoltattott, hogy még a holtak koporsói sem kerülhetek ki a rabló kezekt.

Ha már ama legérdekeseb vázat illetőleg a ki? iránt történetünket kérjük; annak fenlévő díszjelei, szálas alkata, nagy koponyája ép fogai stb. annyi eredményre egy előre is vezetnek, hogy a székvárosban eltakarított tizenhárom királyi közül többeket bizony ki lehet a kérdésből hagyni. I. Istvánunk teteméről bőven emlékeznek történetíróink; Kálmánt Thuróczi kiöntt mellű, sánta, és oly nyomórénak festi, hogy e miatt haud mediocrem — úgy mond — sibi contemptum conciliaret (Chron. Cap. LX.); a gyémánt ékszerekkel tette I. Károly koporsója még fának kormánylata folytán rabolatott ki; I. (nagy) Lajos termetéről egykorú úttal mondja Pray: fuit Ludovicus statura mediocri, curvis humeris stb. (Annal. par. II. p. 156); I. Mátyás alkatáról, az őt személyesen ismert Bonfin imigy emlékezik: statura corporis aliquanto maiuscula, quam mediocris, prominentiore collo, caput addecens, quod nec parvum, nec magnum videri poterat, frons parum spaciens, oblonga manus — — contra variusculae fuere huic tibiae, ad equitandum haud quaquam inconcinnae (Dec. IV. lib. 8) stb. — Mit viszont a váz mellett, bacsak mint sejtelmet is, fölhozni lehetne; főleg azon környületen fogna alapulni, ha ama férfias tetemek, s a mellettük nyugvó női (?) maradványok, a férj és neje volnának; mit az élő szokás javallata mellett, több királyaink abbéli végrendelete is látszik támogatni, miszerint például Zsigmond Nagyváradon, II. Ulászló Fejérvárot, neje mellé kívánt temetkezni. Ezt, ha föltehetnők, mint a teljesen hasonlómú koronák némileg fölteni engedik, nem megvetendő világot nyerhetne homályos kérdésünk a bécsi cs. könyvtárban őrizett amár emléktábla nyomán, melyet a császáriak, midőn székvárosunk mármár török kézre került, a többször nevezett főtemplomból mentettek meg, s melyen következő epigraphé olvastatik: Anno Domini 1516. 13. mens. martii, in castro Budensi, hora 7. post meridiem obiit serenissimus Wladislaus Casim. II. Polon. Reg. filius — — — alább: in ladula secunda a consors eius Anna. (I. Pray Annal. IV. p. 390.) Hogy pedig e sir-irat nem magából a felbolygatott sarcophagból vétetett ki, ahból valószínű; mert régibb templomaink alatt sírbolt még nem lévén, a test magába a földbe ásatott le, mint errol ez újabb ásatások is eléggé meggyőzték. Mennyiben illeszthetni már e környületeket felásott maradványainkra, mennyiben mondanak ellent II. Ulászló korának a talált byzanti szerű műemlékek, vagy az, hogy — mint inkább csak a korábbi századok hozhatták magukkal, e becses emlékeinken csak egy betű sem szól: a szakértők fogják megvitetni; mi pedig ez igénytelen vázlatokban csak sejtelmünket kívánván közölni, feszült vágygyal függünk a homályban rejülő valóság folderítéséig. Szorényi.

Nyilvános köszönet.

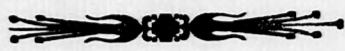
Ámbar az emberiség jótévi önkéblőkben találják fel tetteik jutalmát, a jótétemények boldogító öntudata honolván szívekben, s ezért szerénységök tetemesen sértethetik nyilvános magasztalások által; mivel azonban a példák vonzó erővel bírnak, de e mellett a halatelt szív sem képes érzelmeit elűtkolni, azért sietek én is az olvasó közönséget oly nemes téttről tudósítani, mely az egész honnak, méltánylatát vonandja magára. Ugyan is herceg Baththyány Fülöp úr, az erdi uradalomnak volt földes ura, kinek nemes jótéteményeit a hazai lapok többszörösen magasztalák, nevezett uradalomhoz tartozó tárnoki volt jobbágyainak folyamodása következtében, ámbar az újabb törvények értelmében közötté s j bbágyai között minden viszony megszűnt, — a már romnak indult régi iskolaépület helyett egy egészen új szék-szerűbbnek ön költségén építetést nagylelkűleg megrendelni, szükséges tér nyérése végett két zsellérlházat megvenni, s az építkezést ez évi május havában megkezdetni kezegyeskedett. Midőn azután nevezett keggyű erdi u adalmát, Sina György báró urnak eladta, ez az uradalommal együtt az iskola építési terhet is átvállalni s azt tökéletesen bevégezteni méltóztatott. Mely nagylelkű jótéteményért mind a két ferfiu iránt én s hűveim leghőbb háliját ezennelünnepelesen nyilvánítani szent kötelességemnek tartom.

Kelt Tárnokon, decembar 3-án 1848.

Kanda József,
plébános.

Folytatása azon fejérmegyei adakozásoknak, melyek a lajthai tábor s ott létező kórházak számára gyűltek: Fest Lajos Károly 6 ing, 6 gatyá; Kajdán Luiza 2 ing, 2 gatyá; Málnai Orvos 6 ing, 6 gatyá; Horváth 3 ing, 3 gatyá; Mayerffy 3 ing, 3 gatyá; Mariássy-Szepessy Mária 15 ing, 15 gatyá, 9 kapocza; Trattner Károly István 12 ing, 12 gatyá; Györik Rozsika 1 ing, 2 gatyá; B. Ábra-

bovszkyó - Klobusitzky Izabella 66 ing, 66 gatyá, 6 kapca; Blazsovits - Steinbach Antonia 6 ing, 6 gatyá, 6 kapca; Kletti Janka, Budáról 6 ing, 6 gatyá; Lang Josefa, Budáról 6 ing, 6 gatyá; Sandtner Jozsefa 4 ing, 4 gatyá; Dörner Katalin 2 ing, 2 gatyá; Reichenhaller Kornelia 2 ing, 2 gatyá; Krayner Maria 2 ing, 2 gatyá; Richter Erzsébet 1 ing, 1 gatyá. A váczai nőegylet részéről 133 ing, 133 gatyá. Vanicsék Emilia 1 szalmazsák, 1 párna, 2 lepedő, 1 pokrócz, 2 párnahaj, 1 rongy, 2 csomó tépés. Málnai orvos 2 lepedő, 1 szalmazsák, 1 pokrócz, 1 párna. Kletti Janka 2 1/2 font tépés, 2 lepedő, 3 kendő, 1 pár új. Lang Jozsefa 2 1/2 font tépés, 2 lepedő, 3 kendő, 1 téli láb- ravaló. Patruban Gyertyánffy Theresia 1 1/2 tépés és 1 csomó sebruhák. Kelt Budapesten, december 14. 1848. B-s né.

Osztia.

Prága: Magán tudósítások szerint a lemondott császár, és családja tagjai, kik most Prágában tartózkodnak, nem igen sokáig fognak itt mulatni, hanem az angol királyné meghívása következtében, rövid idő múlva Londonba utazandnak.

Németország.

Frankfurt! A nemzeti-gyűlés nov. 29-iki ülésében dr. Giskra osztrák követ felvilágosítást kért Welker és Mosle képviselők felől s

Bécsbe küldetésök czéljáról. Vádozza őket, hogy nem követték kötele- ségüket s a központi hatalmat az alkalmossal „a népek gúnyjának, a német szabadság sirásójának” nevezi.

Berlin, dec. 5. A király, a nemzeti gyűlést feloszlatta s al- kotmányt adott népének. Ez alkotmány alapját teszi a két kamara- rendszer valláskülönbség nélkül, tökéletes sajtószabadság és társu- lati jog.

Franciaország.

Páris, nov. 28-kán Bonaparte Lajos menifestuma így szól, többi közt, politikai hitvallásáról: Nem vagyok dicsre vágyó, ki majd harczról és császárságról, majd vétkes eszmék valóságáról álmodoz- nám. Szabad hazákban és a szenvedés iskolájában növekedvén, hü fogok maradni, önk szava is a nemzeti gyűlés akaratóbólredm mért kö- telességekhez. Ha enlökül választatom, szembe fogok szállni minden ve- széllyel, kész leendek minden áldozatra, hogy a vakmerően megtáma- dott társaságot védelmezem. Minden törekvésemet egy olly köztársá- ság megszilárdítására fordítom, melly törvényeiben bölcs, czéljai- ban becsületes, cselekményeiben nagy és erős. Abban fogom dicsősé- gemet keresni, ha négy év után a kormány-hatalmat erőben, a szabadságot illetlenül, adhatom át utódoknak. Bár mi legyen a vá- lasztás eredménye meghajlok a nép akarat előtt, gyámolítani fogom a

jogszerű és erős kormány működését, melly rendet eszközöl a kedé- lyekben, és dolgokban, melly a társas élet örök alapjait, vallást, csa- ládot és tulajdont ótalma alá vesz, melly a gyűlöletet lecsendesítve, a pártokat kiengesztelve, a nyugtalanított hazát egy dicső reggel felé vezetendi. A reformokat illetőleg, legsürgetősbnek látom a követ- kezőket. Kevesitni az adót, mi a nép vállait súlyosan nyomja. Olly vállalatokra hátorítani, mi a földmívelő vagyonát növeli s Frank- honban úgy mint Algirban sok kenyértelen kezet foglalkodtat. Az elag- gott szegény napszámos életét biztosítani. Ipar tekintetében olly javításokat hozni be, mi ne tegye tönkre a gazdagot azért, hogy a szegény boldoguljon, hanem egyesek jólétét, az egytetemes jólét alapjára fektesse. A kormány által osztogatott hivatalokat mi szűkebb körre szorítani, mert a hivatal vadászata a szabad népet is nyomorult kéremzővé aljasiája. Az érdekek központosítása a zsarnok kény ter- mészetében rejlik. Az egyedaruskodás nem fér össze a köztársaság szellemével. A sajtószabadságot két rostól megóvni: a kormány ké- nyétől és saját kicsapongásától. A kül háboru nem adna enyhet bajainknak; tehát béke lenne legforróbb ohajlatom. Frankhon harcias volt első forralma idején, mert kényszeríték, hogy ollyan legyen. Ide- gen megtámadásra hódítással felelt. Ma, midön senkitől nem ingerelte- tik, segédforrásait jótékony czélokra irányozhatja, a nélkül, hogy be- csületes és elhatározott politikáról le kellene mondani. Egy nagy nemzetnek hallgatni kell, vagy soha meg nem szólalni hasztalanul.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

14368. Váltótörvényszéki idézés. 2-3. Előbb Pesten lakott Reiner József, kinek jelenlegi tartózkodási helye nem tudatik — az ellene Kriszhaber s fia által bizonyos 3500 pft váltó iránt indított ügynek tárgyalása végett e váltó törvényesek előtt jövő 1849 Január 17-én reggeli 9 órakor jelenjen meg, — meg nem jelenése esetére védelmére Heller Ferencz váltóügyvéd gondnokul ren- delterik. — Költ a pesti váltó törvényesek 1848 évi december 7-én tar- tott üléséből.

9953. Sáros megye első alispányának felírása szerint, nejt Han- kovszky Mariát három évvel előt hűtlenül elhagyó Matyus György- nek megjelenszi határidőül jövő 1849-ik évi február, martius s apri- lis hó 1-6 napjai tüzetvén ki, ez azzal tétetik közbe, hogy nevez- tet Matyus György akkor Sáros megye törvényeszeke előtt meg- jelenjen. Kelt Budapesten, december 7-én 1848.

10124. Nógrádmegye felírása szerint vágyonukban megfogytokozott Mocznay István és Makrai Karolina b. Gyarmati lakosok ellen csdó rendeltetvén, a hitelezők összejövetel-re jövő 1849 január 31-ik nap ja tüzetvén ki határidőül, tömeggondnokká Csintalan Ignác, per- ügyőül pedig Podluzsányi Sigmund hites ügyvéd neveztetvén ideig- lenesen; mi azzal tétetik közbe, hogy a hitelezők követeléseiket a nevezett megye cadótörvényeszeke B. Gyarmaton a kizűtött határ- napra bejelenteni el ne mulasszák, különben azontul tekintetbe ve- tetni nem fognak. Kelt Budapesten, december 7-én 1848.

B. 10798. 3743 r. ó. A kassai takarékpénztártól hives Adolf nevére f. évi augustus 28-án 4730-ik szám alatt kelt, a 11-dik számú könyvben, 35-ik la- pon bejegyzett 600 p. frtról szóló és Tokaj tájékan elveszett taka- rékpénztári könyvecskének megsemmisítése országzerző kö- röztekik. Kelt Budapesten, december 4-én 1848.

9960. A XVI. szepesi városok kerületének felírása szerint bizo- nyos Fábry Jakab belvárosi polgárt követelőleg, néhai Marmulya Mihály haligőzi lakost pedig szenvedőleg illető 127 v. frtról szóló 1840-ik évi december 9-én kelt tót szerkezetű kötelezvény eltéved- vén, annak megsemmisítésére jelen hirdmény keltétől számítandó egy év és nap azzal tüzetik ki, hogy az alatt kik ne talán a ne- vezett kötelezvényre igényt tartanának, magokat a fentirt kerület törvényeszeke előtt Igló városában igazolják, különben a kérdéses kötelezvény a kizűtött határidő elteltével megsemmisítettnek fog nyilvánittatni. Kelt Budapesten, december 4-én 1848.

B. 11507. 3802 r. ó. Heves megye felírása szerint, négyesi Szepesi Jánost szenvedő- leg, Hartmann Ábrahámot pedig követelőleg illető kötelezvény átvé- teléről szóló terítvény elveszven, Hartmann Ábrahám által érvény- telennek nyilvánittatik; mi is ezennel közhírré tétetik. Kelt Budapesten, dec. 9-én 1848.

9835. Zalamegye közönségének felírata szerint súlyos betegsége miatt javai kezelés-re tehetetlené vált Bertalan Máriának saját kérésére sójtóri és kúrtosi ósi javai gyermekei rész-re leendő biztosításuk tekintetéből bírói tilalom alá vétetvén; ezen tilalom s ennek folytán nevezett Bertalan Máriának teendő kölcsönzésekről annak felgyógyu- lásáig Zalamegye által rendelt letiltás — az illetőknek magok alkalmazása tekintetéből — ezennel kihirdtetetik. Kelt Budapesten, december hó 4-kén 1848.

9,929. Békés megye felírása szerint orosházi volt postamester, néhai Lázár Jakabnak, egy fiának Lázár Lázárnak kezelése alatt le- vő posta, s minden egyéb vagyonai törvényes zár alá vétetvén, ezen lezárólás azzal tétetik országzerző közbe, miszerint a lezár- olt vagyon gondnokául Plavecz György rendeltetett. Kelt Budapesten, dec. 1-jén 1848.

11906. Békés vármegyének jelentése szerint ismeretlen tartozkodású Horecsnik Juliannának, kit Horetznikféle tömegből 58 vft 50 kr. örökség illet megjelenésére, s ezen örökség felvételére Magyar Gyula városa által egy évi s egy napi határidő azzal tüzetik ki: hogy meg nem jelenése esetében a kérdéses örökség a legközelebb álló Bujanovits öröksöknek fog kiadatni. Mi is ezennel közhírré tétetik. Kelt Budapesten, dec. 14. 1848.

10236. Pécs városa felírása folytán ugyanott végrendelet nélkül meg- halálozott Jancsó Teréz ne talán letehető távollévő öröksökének jelen hirdmény keltétől számítandó egy évi és napi határidő azzal tüzetik ki: hogy addig az említett város törvényeszeke előtt örökső- sődési jogaitak bebizonyítsák, különben a fennmaradt vagyon a vá- rosi fiasznak fog általadatni. Kelt Budapesten, dec. 13. 1848.

9693 sz. h. ü. p. Moson megyebeli magyar Óvár városa részéről sorshuzás utján újonczállitás alá eső alól megnevezett egyének vándorlásban lévén: az ország törvény hatóságainak meghagyatik: miszerint azokat ha ke- belökben tartozkodnának felszólítanak: hogy az említett városba men- tül előbb vissza térni szoros kötelezéseknek tarttsák. Az említett egyének névsora: Hörl Ferencz, Radocsányi János, Eichenszeher Ferencz, Wol- fram Henrik, Schmidt Antal, Renh Jakab, Mikoni Jakab, Ernszt Antal, Postl Mihály, Farkas Károly, Nlasch Ferencz, Schmid Mi- hály, Herold Sándor és Trambics József. Kelt Budapesten december 14-dikén 1848. A hadügyminisiteriumtól

9655 sz. h. ü. p. A „Wysocky“ név alatt alakult lengyel magyar csapatból két közlegény t. i. Degies Eduárd és Hender Frigyes kik közül az első egy altiszt ruházatát és kardját, a másik pedig közönséges köpenyt vittek magukkal, folyó december hó 11-én Budáról megszökvén: min- den törvény hatóságoknak meghagyatik, hogy a nevezett két katoná szökvevnynt ha kebelükben feltalaltatnának, letartóztatván a legköze- lebbi katonai hatóságnak adassák át. Kelt Budapesten december 12-dikén 1848. A hadügyminisiteriumtól

B. 10799. 3744 r. ó. Veszprém megye felírása folytán, Boka András nagyszőlősi la- kos nevének Nagy Evának benyújtott folyamodása szerint elhunyt testvérének fja Gógós igazán Meslerházy János, szőke piros tisztá- képi, nyulánk termeltu egyén 5 év előtt eltűnven, felszólittatik, hogy születése helyére Vas megyében kebelezzet Kocsi helységbe sző- leiről maradt vagyonának átvételére visszatérni siessen. Kelt Budapesten, dec 8-kán 1848.

B. 10792. 3719 r. ó. Pécs városa által fölterjesztett újonczok nevei azzal köröz- tetnek országzerzőte, miszerint azok városuk kebelebe mentül előb vizs- szatéri szoros kötelezéseknek ismerj-k, mert különben helyettők, a hatóság területben tal lható bármillyl javaikból vagy örökségi illetőségükből fognak a megkívánt katonák kiállittatni. Az említett egyének következők:

- Felhívás Magyarország minden rendőri hivatalához. Pécs sz. kir. város részéről a szabályos újonczösszeírás eszkö- zöltetvén, a következő egyének u. m. Batthyány János, szijgyártó Bubreg Károly, gombkötő Gepsz József, kötelgyártó Bauer Gyula, aranyműves Rozinger József Stern Mórícz kalmárszegédek Roth Mátyás Paul Antal, szegcsináló Windisch Gyula, gelencsér Gianone August, kőmíves Gianone Károly Putzer József, szappanos Herman Mihály, szűcs Gerschlag Ferencz Burgics József, kovács Szender András, ács Pucz József, sütő Vadász András Lovrits Márton Krautzak Mátyás Moszlovác Imre Rostás György Blatkits István Berta Antal (Diakovárott) Rang József Kovács János Balogh Ferencz Gonday Mátyás Gebhardt Károly Bartok Ferencz Schneewisz Ferencz Britvich Antal.

Szinte újonczokként a hazának katonai szolgálattal tartozván, miután tartózkodási helyeik nem tudatnak, felkéri alólirt hatóság az ország minden rendőri hivatalai előjárásait, hogy azokat, kik a fő- nebbi vándorlók közül hatóság területében tartózkodnának, haladéktel- anul haza utasítani olly kijelentéssel méltóztatnának, miszerint el- maradás esetében a haza vézés állása által okvetetlen igényölt ka- tonák tulajdon költségekre e hatóság területben találtató bármillyl javaikból vagy örökségi illetőségeikből fognak érettkük helyettesíteti- ni. Kelt Pécsen, november 15-kén 1848. Pécs sz. kir. város tanácsa.

11195. Győrváros közönsége Trogmayer János, néhai Trogmayer Sámuel azinte ismeretlen tartozkodású második, fiát is országzerzőte ke- restetni kívánván, az ország minden hatóságainak hivatkozva f. é. no- vember 18-án 11147 szám alatt kelt köröztesre meghagyatik: hogy fönnevezett egyént keblükben kerestetvén, feltalaltatasa esetében öröksökének felvételére elein említett város közönségehez utasítsák. Kelt Budapesten, december 7-én 1848.

11796. Eger városának közönsége latin köriratú hivatalos pecsétjét — „Eger város pecsétje:“ — magyar köriratúval, f. évi nov. 9-én felcse- relvén, ugyan ez ország szerzte közhírré tétetik. Kelt Budapesten dec. 15-én 1848.

B. 11516. 3777 r. ó. Baranyamegye fölírása következtében Müller János és Hofman András vokányi születésű és a katonai összeírás alá eső egyének hollette nem tudatván, — felszólittanak az illető hatóságok, hogy a nevezett újonczok feltalaltatván, azok Vokány helység illetőségebe számitassanak be. Kelt Budapesten, decemberhó 4-kén 1848.

10053. sz. h. ü. e. A hadügyminisitereség részéről esennel közhírré tétetik, misze- rint Pétervár Eszék s Munkács váraiban, az ott lévő katonaság szá- mára szűkséglett termények, élelemszerek, italok s vágómarha szál- litása iránt, 1848-ik évi dec. 27. nyilvános árcökentészet fog tartatni. A szállítandó ezikknek nevei s mennyiségei, továbbá a szállítá- si feltételeket a hadügyminisitereség elelmezési osztályánál s a fen- nevezett három helyeken betekinthetki. Ha illő s jutányos árak ajánltatnak fel: ugy azok jóvahagyá- sa s elfogadása tüstént az ár cökentés helyén fog kimondatni. A vállalkozók vagy azok megbízottjaik a fenálló s ugy is tu- dva levő elvek értelmében illő biztosítékkal lássák el magokat. Vidéki s ösmertelen ajánlványok éfelett szállítási képességek iránt törvényhatósági bizonyítványokkal tartoznak magokat igazolni Kelt Budapesten, dec. 14. 1848.

2216. Szepe megyében kebelezzet Igló városában megürült s 150 e- züst forint évberrel, 2 ft pp. íródíjjal 8 öl failletményel szabadlakas- sal és 36 mázsa szena-illetményel egybekötött nagy hníllezi erde- si állomás betöltése végett, az azt elnyeri szándékozó egyének, és pedig született magyarok, ekképen hivatnak ezennel fel, hogy hite- les bizonyítványokkal támogatott folyamodásaikat jövő évi január hó utolsó bezárólag az Igló város tanácsnak adják be. Kelt Iglón, az 1848-dik évi november hó 21-kén tartott köz- gyűlésből. Rummy Károly, helyettes főjegyző.

Holdmező-Vásárhely városa (Csongrádmegyében) a katoná- elelmezést a jövő 1849-dik évi Januarius 1-ső napjától számítandó há- rom évre árlejtés útján haszonberbe kívánja az olcsóbbért vállalkozók- nak kiadni, az árlejtés folyó december 22-dik napján fog a nevezett város közhazánál megtartatni, hol a föltételek addig is megtekinthetők.

1849-ik évi január 7-n delutáni órákban Solmáron a jegyzői lakon Judt Józseftől váltótörvényeszekileg lefogalt 1/2 telek fog a becúú áron is alul mint 2-ik árverési hatánapon legőbbitigérés útján elárverez- tetni. Kelt Solmáron dec. 5-én 1848. Miskey Rudolf, szolgabíró

F. e. dec 22-ik napján Budán délelőtti, órákban országuton Krisz- tin házban levő asphalgyárban különféle bútorok, szőnyeg s konyha- eszközök 'nat. váltótörvényeszeki végrehajtás következtében el fognak árvereztetni. Kelt Budán 1848-ik évi dec. 16-án Máry Károly, tanácsnok mint végrehajtó bíró.

Kalb János Györgytől Péczelen bíróilag lefogalt deszka-szelő malom gépe árverés útján a többet igérőknek jövő 1849-ik évi január 3-dik napján el fog adatni. Kelt Péczelen, december 1-ső napján 1848. Mátyus Lajos pestmegyei esküdt, mint végrehajtó bíró. Árverési hirdmény. Guty Lajos csdó tömeghez tartozó részjóságnak nyilvános ár- verés útján leendő eladására jövő évi februarius hónap 20-dik napja tü- zetvén ki határidőül, a venni szándékozók a ki tett határ időre, Szath- már megy. ben kebelezzet kátrvénya helységbe ezennel meghivatnak. Kelt N.-Károlyban novemb. 20-d 1848. Nagy Dániel, végre hajtó bíró.